TRẦN ĐỨC Phổ

Cát Bụi

thơ lục bát

thơ

Trần Đức Phổ

Cát Bụi

tranducpho
2018

Cát bụi
Tác giả: Trần Đức Phổ
Bìa: Thiên Kim
Trình bày: Nguyên Bảo
Tranducpho xuất bản

Đôi Lời Muốn Ngỏ

Có nhiều người chơi thơ trên Facebook thường cho rằng thơ Lục bát là loại thơ của người bình dân ít học và không thích làm thơ thể loại này. Việc thích làm thơ thể loại nào là tùy theo sở trường hoặc sở thích của mỗi người, nhưng bảo thơ Lục bát chỉ có người ít học mới viết thì không đúng.
Đành rằng thơ Lục bát có thể xuất phát và thịnh hành trong giới bình dân, nhưng cũng được nhiều danh sĩ sử dụng. Bằng chứng là rất nhiều thi sĩ tên tuổi xưa kia đã viết truyện bằng thể thơ này . Ví dụ Hoa Tiên của Nguyễn Huy Tự,, Đoạn Trường Tân Thanh của Nguyễn Du, Lục Vân Tiên của Nguyễn Đình Chiểu… Hoặc như Tản Đà dùng thơ Lục bát để dịch thơ Đường mà có nhiều người cho rằng lắm bài bản dịch còn hay hơn cả bản gốc.

Thơ Lục bát dễ làm, vì thế không cần học rộng, biết nhiều chữ cũng có thể làm được. Tuy nhiên, để làm được một bài Lục bát hay, có thể gây xúc động đến người đọc thì không dễ chút nào. Lục bát cốt ở cái tình,

bài thơ có sức truyền cảm mạnh mẽ hay không tùy thuộc vào tâm tư, cảm xúc của người viết đặt vào tứ thơ, chứ không phải ở chỗ vận dụng ma thuật của con chữ. Nói thế không hẳn Lục bát kém cạnh các thể thơ khác về mặc nghệ thuật mà chỉ nhằm nhấn mạnh hồn thơ của thể Lục bát. Bởi vì, thơ Lục bát mà không có hồn sẽ thành một bài vè. Để làm được thơ Lục bát hay thì cần phải tôi luyện rất nhiều năm, còn không thì phải có thiên bẩm chứ không phải dễ dàng như nhiều người thường nghĩ.

Nói đến thơ Lục bát tôi chợt nhớ lại một câu chuyện đã đọc được cách nay khá lâu. Chuyện kể, ở một vùng nông thôn nọ, có một đôi vợ chồng trẻ thường hay gây gỗ với nhau. Mỗi lần gây gổ anh chồng đánh cho chị vợ nhừ đòn. Chị vợ không dám đánh trả chỉ tru tréo cằn nhằn không để anh chồng yên thân, nên mỗi lần đánh vợ xong anh ta lại bỏ đi đâu đó vài hôm sau mới về. Nhiều lần như vậy, chị vợ cũng uất ức và chán nản nhưng không biết cách nào làm lành với chồng và giải quyết mâu thuẫn gia đình.

Một hôm, sau khi anh chồng bỏ đi chị vợ liền nghĩ cách làm sao để khuyên anh chồng bớt vũ phu với mình. Suy đi nghĩ lại chị tính bề viết cho chồng một bài thơ. Vốn là người có học hành chút đỉnh chỉị liền lấy giấy mực viết một bài Lục bát bày tỏ nỗi lòng. Viết xong, chị đặt lên bàn cho chồng về xem, rồi bỏ về nhà mẹ.
Anh chồng sau khi nguôi giận trở về nhà, nhìn thấy lá thơ vội cầm lên đọc. Đọc xong anh bỗng bật khóc và vội vã đi tìm vợ.

Khi gặp vợ anh rối rít xin lỗi và hứa với vợ từ nay không đánh đập chị nữa. Chị vợ vô cùng sung sướng và ngạc nhiên vì thái độ biết phục thiện của chồng. Chị liền hỏi anh sao lại tốt với chị như vậy. Anh xuýt xoa cười đáp:"Thì từ trước đến giờ em đâu có bao giờ nói với anh những lời êm ái như thế. Những lời em viết trong thơ làm anh cảm động vô cùng và tự thấy mình thật bạc bẽo."

Từ đấy, đôi vợ chồng nọ sống với nhau rất hạnh phúc. Mỗi ngày chị vợ đều làm thơ kể lể nỗi niềm cho anh chồng đọc.

Qua câu chuyện trên chúng ta đã thấy sức truyền cảm của một bài thơ Lục bát nó mãnh liệt biết dường nào, khó có một thể thơ nào khác dễ ngấm sâu vào lòng người đến thế.

Với tập thơ Cát Bụi này tác giả cũng hy vọng rằng mình cũng truyền tải được những điều muốn nói đến bạn đọc như chị vợ kia đã từng làm với anh chồng. Và đó cũng là niềm vui lớn lao của tác giả.

Canada, January 7, 2019
Trần Đức Phổ

Yêu Người

Yêu người một sáng mùa xuân
Thắm tươi đôi má bồ quân ngọt lừ!

Yêu người một buổi chiều thu
Tóc mây gửi gió tương tư mộng đầu.

Yêu người cuối hạ mưa ngâu
Lời thơ xao xuyến, nỗi sầu mênh mông

Yêu người từ độ vào đông
Âm thầm thắp lửa tim hồng đợi nhau!

May 18, 2016

Tụng Hoa

Anh mê Lan Tím với Oải Hương
Anh yêu Cúc dại mọc ven đường!
Anh thương số kiếp Phù Dung Bạch
Anh tiếc giùm nàng Dạ Lý Hương!

Nàng Hồng nhan sắc kiêu sa
Nàng Sen đằm thắm, nàng Trà đoan trang
Tinh khôi này đóa Bạch Lan
Diễm kiều biết mấy là nàng Li-ly

Biếc xanh là cánh Lưu-ly
Ngàn năm tình vẫn khắc ghi trong lòng
Tường-vi đêm nhớ, ngày mong
Phù-dung là phận má hồng truân chuyên

Quỳnh hương thơm ngát ước nguyền
Uất-kim-hương ngỏ tơ duyên thắm nồng.
Anh-đào rực rỡ trời đông
Hè sang sắc Phượng tô hồng không gian

Mùa xuân thanh lịch Mai-vàng
Thu về hoa Cúc điểm trang đất trời
Ngàn hoa thơm ngát hồn tôi
Yêu hoa xin viết vài lời "Tụng Hoa".

Xuân 2014

Trái Tình

Nửa ta thèm trái tình yêu
Nửa ta e sợ những điều sắc không
Mùi men trái cấm say nồng
Adam thuở ấy đã không chối từ

Mặc cho đời ảo hay hư
Trái tình vừa chín thơm như hương lòng
Địa đàng từ đó hoài mong
Để cho ân ái rực hồng lửa hương.

Dẫu rằng mỗi đứa một phương
Vẫn yêu vũ khúc nghê thường hoang sơ.
Đam mê, say đắm, mộng mơ
Trái tình muôn thuở đợi chờ… trêu ngươi!

Tóc Thề

Ngày xưa em nhoẻn miệng cười
Hồng hồng đôi má, rạng ngời mắt nai
Lả lơi mái tóc buông dài
Cho xanh ước mộng lòng trai Xuân về
Bây giờ cách mấy sơn khê
Nhớ nhau dài, ngắn tóc thề ngày xưa?

01/2016

Tình Em

Tình em lá gió đầu cành
Lẳng lơ một chút biếc xanh với đời

Tình em là giọt sương rơi
Thấm qua phiến đá nối lời rong rêu

Tình em là áng mây chiều
Phiêu du giữa cõi mộng nhiều xót xa

Tình em là bướm là hoa
Nồng nàn hương sắc, đậm đà ý thơ

Tình em biển đợi non chờ
Dẫu phai mái tóc còn tơ tưởng người

Tình em rơi nhẹ...trong tôi
Mà như rớt rụng trái đời chín thơm...!

Tóc Mây

Lả lơi xõa mái tóc mây
Để cho ngọn gió mệt nhoài vấn vương
Tóc huyền huyễn hoặc mùi hương
Run run sợi nhớ sợi thương ngắn dài.

24.10.2015

Ta Làm Thơ Vì Em

Thơ ta chẳng dám ngang tàng
Chỉ xin viết tặng riêng nàng dăm câu
Cũng vì ánh mắt dao cau
Cũng vì tà áo qua cầu gió bay

Trăng thu đậu xuống tóc mây
Mùa xuân về ngự má hây hây hồng
Thơ ta vướng nợ đèo bòng
Mà em cơn gió mùa đông buốt hồn

Trăm năm thơ vẫn lòng son
Dẫu rằng cái chữ hao mòn ngã nghiêng
Những gì thắm thiết diệu huyền
Trao người cho hết thỏa nguyền ước ao.

Dẫu không nhả ngọc phun châu
Cũng hằng mơ ước lọt vào mắt xanh
Dẫu không đổ quán xiêu đình
Cũng là tiếng nói chân tình con tim!

Làm thơ là bởi vì em
Xưa nay thi sĩ mộng tìm giai nhân
Đời người như áng phù vân
Bài thơ hạnh ngộ một lần khó quên !

10/02/2017

Nợ Nhau

Nợ nhau một nụ cười tươi
Nợ nhau con mắt có đuôi trao tình
Nợ nhau mộng ước yên bình
Nợ câu son sắt chung tình làm đôi
Nợ nhau cả một khoảng trời
Để Sao Hôm cứ xa vời Sao Mai
Nợ nhau như gió nợ mây
Như hoa nợ bướm, như ngày nợ đêm
Nợ nhau nhiều món không tên
Vô tư hai đứa vẫn ghiền nợ nhau!

June 2016

Thơ Hâm

Ngày xưa em tuổi mười lăm
Tỏ tình anh viết thơ hâm mấy dòng
Bây giờ em đã theo chồng
Xé lòng anh viết mấy dòng thơ hâm

2015

Niềm Riêng

Từ em mộng gửi mây ngàn
Ngày tơ tưởng nhớ, đêm lan man sầu

Con đường thiên lý về đâu?
Trầm luân cát bụi, dãi dầu nắng mưa

Quê nhà bên chấn song thưa
Mỏi mòn chờ đợi mấy mùa xuân phai

Thương nhau nén tiếng thở dài
Gìn vàng giữ ngọc mặc ai mận đào

Chàng đi biển rộng non cao
Thiếp về gửi gắm tình vào gió mây.

28/02/2017

Nhớ

Nhớ ai như nhớ nàng thơ
Ngày tha thiết nhớ, đêm ngơ ngẩn sầu
Nhớ ai như nhớ cao lầu
Mùi thơm, vị ngọt thấm sâu vào lòng
Nhớ ai như vợ nhớ chồng
Như sương nhớ khói, như đồng nhớ gang
Nhớ từ một chuyến đò ngang
Nhớ qua sông rộng, nhớ sang đường dài
Nhớ lược giắt, nhớ trâm cài
Nhớ làn môi thắm, nhớ vai dịu mềm
Nhớ hình nhớ bóng nhớ em
Nhớ hoài nhớ mãi từng đêm ngọt ngào!

October 13, 2016

Guốc Cao

Điệu đà em diện guốc cao
Mảnh mai dáng liễu nghiêng vào thơ tôi
Nhặt khoan nhịp bước bồi hồi
Guốc hoa hay tiếng lòng tôi… rộn ràng!

11.10. 2015

Giọt Sương

Nếu em là những giọt sương
Anh là giá lạnh đêm trường vây quanh
Để em còn mãi long lanh
Không tan trong ánh nắng hanh phũ phàng!

2015

Người Ấy

Ảnh nàng gửi tặng qua Phây
Duyên duyên má lúm, gầy gầy dáng xưa
Vẫn là đôi mắt đong đưa
Vẫn là e thẹn tuổi vừa biết yêu
Tóc huyền phai nhạt ít nhiều
Hương nhu thuở ấy còn xiêu lòng người?
Vu vơ em mỉm miệng cười
Để lòng anh mãi chơi vơi phiêu bồng
Vẫn còn má đỏ, môi hồng
Anh gom thương nhớ viết dòng tâm tư
Mặc đời ảo ảnh thực hư
Trần ai tri kỷ ta như hữu tình!

2015

Thôi, Em Hãy Đi Về!

Ai người đã cướp hồn em
Để cho giọt lệ ướt mềm bờ môi
Trăm năm dâu bể tình đời
Tay lau nước mắt bồi hồi lòng anh

Nửa đêm gió lọt qua mành
Nghe trong hơi thở mong manh nỗi buồn
Em về phố nhỏ cô đơn
Anh đi sông núi mỏi mòn tình xưa

Em về gác vắng đem mưa
Anh đi ngàn dặm vẫn chưa ngày về
Cuộc đời như một cơn mê
Nửa đêm chợt tỉnh bốn bề quạnh hiu

Em về góp lại thương yêu
Gởi cho anh - Cả những điều hư không!
Em về vui sống bên chồng
Còn anh phiêu bạt giữa dòng đời trôi!

2013

Ngày Em Xa Anh

Em xa xóm nhỏ chiều nay
Con đường quen, bỗng một ngày lạ ghê!

Đâu rồi chim sáo cành me
Gió bay tà áo, tóc thề vân vi

Những bông cúc dại nghĩ gì
Nghiêng vào lá cỏ thầm thì nhớ nhung

Nhà ai câu hát não nùng
À ơi.. chim sáo sổ lồng bay xa..

Sáo bay quên cội cây già
Quên con đường cũ, quên ta, quên tình!

Em đi xây mộng yên lành
Ta về đối bóng trăng thanh nhớ người

Cũng là chỉ nhớ mà chơi
Như sương nhớ khói, như trời nhớ mây

Ngày xưa lụa chẳng vào tay
Bây giờ lụa đã xa bay mịt mù!

Mùa thu 2016

Mười Yêu

Một yêu ánh mắt mộng mơ
Hai yêu khóe miệng hững hờ làm cao
Ba yêu đôi má hồng đào
Bốn yêu mái tóc vương vào gió mây
Năm yêu cái lúm tròn xoay
Sáu yêu lời nói thơ ngây, chân thành
Bảy yêu tính nết hiền lành
Tám yêu dáng dấp đan thanh, nhu mì
Chín yêu chẳng thích thị phi
Mười yêu em nhất bởi vì….là EM!

18.11.2015

Mộng Lành

Một mình em ngắm trời, mây…
Trăng sao chưa đến, gió cài ngõ then.
Nụ cười duyên quá là duyên
Cho anh cầm nón che nghiêng… mộng lành!

2015

Mắt Buồn

Mắt ai chan chứa nỗi buồn
Cho thơ
Quên cả ngọn nguồn
Đi hoang.
Mắt ai thăm thẳm mây ngàn
Chim bằng soãi cánh
Vỡ toang
rừng chiều!
Mắt ai hun hút cô liêu
Quan san
Vạn dặm
Tiêu điều hoang vu!
Mắt ai
Buồn mãi thiên thu
Thoáng trong đáy mắt nghìn xưa
Hiện về!

July 2016

Mãi Mãi Là Tình Nhân

Em, tôi cách trở quan san
Tơ duyên mỏng mảnh như làn gió bay
Tương tư gầy guộc vai gầy
Nhớ nhung lối gió, đường mây kiếm tìm.
Máu đào chẳng chảy về tim
Mình như tăm cá, bóng chim cuối trời.
Dẫu yêu nhau đến cạn lời
Núi sông cách trở ngăn đôi chúng mình!
Qua sông, ai bắt cầu tình
Con đò nào chở duyên mình sang ngang?
Thôi đành, mãi mãi tình nhân
Dở dang nhân thế có phần em, tôi!

2015

Em Tôi

Em tôi cái cổ trắng ngần
Cái tay ngòi viết, cái chân thon dài

Em về rực rỡ nắng mai
Em đi hoang vắng đêm dài mùa đông

Đì đùng pháo nổ bên sông
Em tôi xách nón theo chồng bỏ tôi!.

19-03-1915

Khi Mình Lạc Nhau

những ngày mình lạc mất nhau
lòng như tờ giấy vò nhàu tả tơi
giấu buồn nước mắt chẳng rơi
giấu đau nên chẳng nửa lời thở than

nhưng mà thương nhớ vô vàn
nỗi niềm hoài cảm dâng tràn con tim
không gian vắng lặng im lìm
thời gian cũng gãy cánh chim cuối trời

không nhau gió chẳng rong chơi
không nhau mây chẳng thèm trôi bềnh bồng
không nhau trời đất vào đông
nước thành băng giá, trăng không diệu huyền

không nhau trái đất màu đen
tinh hà tắt lịm như miền u mình
không nhau còn chút nghĩa tình
chờ nhau cho đến ngày mình gặp nhau!

August 2, 2017

Giấc Mộng Tình Yêu

Chỉ vì một sợi tơ vương
Có hôm thức suốt canh trường chờ nhau
Thuyền kia biết biển nông sâu
Mới yêu mà đã bạc đầu gọi tên!

Hiểu nhau từ thuở mới quen
Biển xôn xao sóng cho thuyền đắm say
Mênh mang con nước vơi đầy
Mông lung cõi mộng ngất ngây tâm hồn

Nhường nhau mỗi lúc giận hờn
Nào khi ấm lạnh vui buồn sẻ chia.
Chỉ nhìn một mảnh trăng khuya
Có hôm lệ đã đầm đìa hoen mi

Biển bao la nghĩ ngợi gì?
Mới vừa bão tố, chợt khi thâm trầm!
Biết bao mộng ước xa xăm
Thuyền mơ bến đỗ trăng rằm đầy khoang

(Đi tìm một giấc mơ hoang
Đâu là địa ngục, thiên đàng hỡi em?)
Về đây hóng gió bên thềm
Đâu còn lẻ bóng ngày đêm đợi chờ!

July 11, 2016

Em Về Với Biển

Em về nơi biển quê anh
Rập rờn con sóng lượn quanh chân ngà
Cát mềm dưới gót nở hoa
Gió rì rào hát bài ca mặn nồng
Nắng lên cho má em hồng
Biển chao cho mắt mênh mông sáng ngời
Cánh buồm căng gió ngoài khơi
Tóc em xõa giữa mây trời bao la
Em về với biển khơi xa
Trăng thanh muôn thuở hóa ra vú tròn
Say lòng giấc mộng con con
Ta đem xao xuyến thả hồn vào thơ
Biết đâu dâu bể mà ngờ
Xây lâu đài cát bên bờ đại dương.

Chợt Yêu

Có gì như thể nhớ thương
Có gì như thể vấn vương bồi hồi
Chỉ là một chút mây trôi
Chỉ là cơn gió ngang trời thoảng qua
Cũng buồn như bướm xa hoa
Cũng mơ như bóng trăng ngà đầu non
Nhủ lòng giấc mộng con con
Lấy chi hẹn ước, vun tròn người ơi!...
Xin cho nhau – một lần thôi,
Nụ cười, ánh mắt cái thời chợt yêu!

Dễ Thương

Cái ngày hai đứa giận nhau
Con mắt chẳng ngó, mày chau lạnh lùng
Cái đầu nghĩ ngợi mông lung
Cái chân muốn bước… ngại ngùng lại thôi!
Miệng hoa cũng chẳng nói cười
Hình như thế giới… bóng người vắng tanh!

Cái ngày hai đứa làm lành
Con mắt lúng liếng, mày thanh nhu mì
Cái đầu chẳng thể nghĩ chi
Cái chân bịn rịn bỏ đi không đành!
Môi hồng cười nói lanh chanh
Hình như trời đất chỉ dành riêng ta!

Trọn đời đừng dỗi hờn nha
Cứ lành như thế mới là… dễ thương!

May 05, 2017

Đốt Lửa

Đêm này đốt lửa bên em
Ngàn sau còn lại một thiên sử tình

February 21, 2016

Chiêm Bao

Ngỡ ngàng
Mộng thật, đời hư
Vòng tay ân ái
Ngọt lừ
Chiêm bao

Má hồng
Áo lụa, môi đào
Em từ cổ tích
Lạc vào mơ tôi!

Nửa đêm
Trăng rụng xuống đồi
Mặn nồng ảo giác
Nói cười liêu trai

Dẫu là
Cát bụi hình hài
Sóng lòng
Từ đó
Vỗ hoài nghìn thu!

March 21, 2017

Cây Khế

Ngày xưa cũng gốc khế này
Anh trèo, em hái thơ ngây tiếng cười
Bây giờ lá tốt, hoa tươi
Cây đong đưa quả, bóng người lặng không

Chiều nay mưa gió phập phồng
Khế rơi, khế rụng vẫn không thấy nàng
Ngẩn ngơ tiếc trái khế vàng
Tiếc hoa khế tím, tiếc nàng mắt xanh!

Cái Hôn

Cái hôn thuở ấy xa xôi
Vẫn còn thơm ngát bờ môi người tình.

Cái hôn thuở ấy huyền linh
Cho sâu hóa bướm, cho tình dệt thơ.

Cái hôn thuở ấy dại khờ
Đam mê thể xác, ngẩn ngơ tâm hồn.

Cái hôn thuở ấy bồn chồn
Nửa đêm thức giấc vẫn còn bâng khuâng.

Cái hôn bảo vật nhân gian
Mùa yêu trai gái dịu dàng tặng nhau!

January 14, 2016

Bên Em

Từ khi anh đến bên em
Con tim sỏi đá dịu mềm lụa nhung
Tháng ngày bỗng đẹp vô cùng
Những đêm thức trắng vẫn không thấy dài
Nhớ sao một sợi tóc mai
Buông lơi trong nắng cái ngày mới quen
Vì yêu cái lúm đồng tiền
Anh đem trăng mộng soi nghiêng nụ cười
Cảm ơn một đóa hoa tươi
Nở trong hồn của một người mơ hoang!

2016

Bên Ấy....Bên Này

Bên ấy trời nắng chang chang
Bên này gió lạnh, hoa tàn, tuyết bay
Bên ấy là giữa ban ngày
Bên này mới nửa đêm dài nhớ thương
Bên ấy nhộn nhịp phố phường
Bên này mưa bụi con đường vắng hoe
Bên ấy em xõa tóc thề
Bên này anh mộng mơ về Liêu trai
Một mai bên ấy ...bên này
Cùng chung bóng nguyệt tựa vai ngắm nhìn.

2014

Bài Thơ Thiếu Vần

Anh viết bài thơ tình lãng mạn
Mặc cho đời năm tháng dần trôi
Mà tình yêu chẳng lên ngôi
Mà bài thơ vẫn lẻ loi, thiếu vần!

Thơ thiếu vần tình nhân giận dỗi
Chẳng mỉm cười, chẳng nói năng chi
Chữ YÊU em giữ làm gì?
Trao anh em nhé, để thi đủ vần!

Tình lắm nỗi gian truân trắc trở
Nên thơ anh toàn thở với than
Phải chăng đá chẳng biết vàng
Hay là chọn chuyến đò ngang sang bờ?

Lòng mơ tưởng câu thơ sớm tối
Viết những lời nhắn gửi nhớ nhung
Nhân gian lớn rộng vô cùng
Đố ai biết được tình chung là gì?

Xin gửi lại những gì đã viết
Cho em yêu tha thiết một lần
Bài thơ dù có thiếu vần
Mong em hãy đọc một lần rồi thôi!

Jume 2015

Tự Tình Ngâm

(Viết cho mùa Vu-lan 2014)

Gay gắt nắng, chiều hè oi ă
Vang lưng trời, tiếng quạ thê lương
Ngàn mây che khuất nẻo đường
Con mơ quê cũ lòng thương mẹ già.

Thân gầy guộc bôn ba mưa nắng
Con xa nhà quạnh vắng trước sau
Tình thương mẫu tử dạt dào
Nhớ con mẹ khóc biết bao nhiêu lần!

Con tự biết tấm thân hư đốn
Công chưa thành vận khốn chưa thông
Bao năm đèn sách đèo bòng
Chữ thầy trả lại uổng công dã tràng!

May mắn chửa lầm đàng lạc bước
Không đua đòi bắt chước người ta
Vẫn còn giữ lấy nếp nhà
Kính trên nhường dưới thuận hòa thảo ngay

Mẹ vẫn nhắc: đêm ngày mong ngóng
Cho đời con mau chóng có đôi.
Bóng hồng khuất ở chân trời
Biết bao giờ mới theo lời mẹ khuyên.

Đời lãng tử như thuyền biệt xứ
Mãi lênh đênh cô lữ xót thân
Bến yêu đâu biết mà lần
Chờ cho duyên số xoay vần tính sau!

Nhân rảnh rỗi đôi câu kể lể
Bạn gần xa chớ nệ dở hay
Tự tình một khúc ngâm này
Lan man tâm sự giãi bày mua vui…

Thăm Thác Niagara

Một vùng xanh biếc, nước trong
Thác reo, gió lộng, mênh mông sương mờ
Cầu vồng ẩn hiện nên thơ
Trai thanh gái lịch hẹn hò yêu đương
Đến đây ngỡ cảnh thiên đường
Bâng khuâng lòng khách vấn vương đất trời
Dòng sông cuồn cuộn nước trôi
Mây trời bảng lảng, tình đời hư không!
Chiều buông rực rỡ sắc hồng
Say miền đất lạ lòng không muốn về!

Niagara Falls, Summer 2014

Si Tình

Anh dành nguyên vẹn con tim
Để yêu chỉ một mình em trọn đời.
Anh quên luôn nốt cái tôi
Cho duyên tình thắm lên ngôi huy hoàng.

Nguyện làm một gã tình lang
Say mê chỉ một mình nàng, nàng ơi!
Trăm năm vật đổi sao dời
Ngàn năm xin nguyện làm người tình si.

Thủy chung một dạ khắc ghi
Đá mòn tình chẳng mờ chi ước thề
Dòng đời đâu cũng bến mê
Tình anh giác ngộ thuộc về tim em!

2014

Nghìn Thu

Nghìn thu nắng có nhạt phai
Nghìn thu mây có thôi bay ngang trời?
Nghìn thu tình có chung đôi
Nghìn thu có nhớ những lời nghìn thu?

2014

Tiễn Một Người Đi

Ta giờ đôi ngả chia ly
Vườn hoang mưa bụi còn gì bướm hoa
Tình yêu như áng mây qua
Như là bèo dạt như là chiêm bao

Em như một dải lụa đào
Phất phơ giữa chợ chẳng vào tay anh
Ngày nào trái hãy còn xanh
Bây giờ trái đã cốm chanh đổi màu

Trách chi những giọt mưa mau
Trách chi nắng để bạc màu thời gian
Một đời gió với mây ngàn
Một đời hội tụ ly tan cũng thường

Vẫn là kiếp sống tha hương
Vẫn là cánh nhạn dặm trường sá chi
Chiều nay tiễn một người đi
Quên buồn quên giận quên bi quên hoài !

October 11, 2017

Phiêu Du Ca

Từ ta bỏ phố lên ngàn
Đam mê tuổi dại, nồng nàn con tim
Từ ta theo dấu cánh chim
Địa Đàng mở lối bên thềm trời xa

Mái hiên rụng mảnh trăng ngà
Mơ màng tiềm thức cỏ hoa uốn mình
Gió nào lay ngọn trúc xinh
Cho duyên em vướng với tình duyên tôi!

Nửa đêm ngắm ánh sao trời
Mơ hồ vũ trụ vọng lời yêu thương.
Suối reo nhạc khúc nghê thường
Mây giăng rèm mộng, hạt sương cuộn tròn

Một vùng kỳ ảo núi non
Vỡ toang thực tại, mê hồn phiêu ca!

June 24, 2016

Nhủ Lòng

Ta về gom hạt mưa rơi
Gom chiều bảng lảng mây trôi hiền hòa
Gom luôn giá lạnh sương sa
Câu thơ hờn dỗi, khúc ca ngọt ngào

Gom ngày xanh thẳm trời cao
Gom đêm vắng lặng muôn sao ngời ngời
Gom thêm một nụ cười lơi
Một đuôi mắt liếc, bờ môi diệu huyền

Hoa đào năm cũ còn nguyên
Ngắn dài thương sợi tóc huyền lao xao
Cành mai còn nhớ cội đào
Hồng hoa thắm đỏ mượn trao tay ngà

Ví rằng cách mặt lòng xa
Cũng đành một kiếp bôn ba xứ người
Mai sau ngắm cánh hoa tươi
Nhủ lòng thấy cả nụ cười vẹn nguyên!

July 2016

Nhớ Quê

Ai về đất mẹ Việt nam
Cho ta theo với ghé thăm ruộng đồng
Chiều rơi trên biển mênh mông
Nắng xiên mái lá, trăng lồng khóm tre

Xa xôi cách trở sơn khê
vẫn còn mang nặng lời thề sát son
Dù cho mưa gió bão giông
Tình riêng riêng một tấm lòng nhớ quê

2015

Lục Bát Tình Phiêu

Ngồi buồn muốn viết bài thơ
Câu thương sợ chóng, câu chờ sợ lâu
Câu xa lòng đứt, ruột đau
Câu gần giận dỗi chênh chao sóng tình
Thôi ta gát bút lặng thinh
Xếp tâm tư lại để mình… thảnh thơi!

Canada 2016

Lục Bát Vu Lan

Biển nào mà chẳng sóng đâu
Mẹ cha nào chẳng bạc đầu vì con?
Sông kia nước chảy từ nguồn
Con nên khôn lớn nhờ ơn sinh thành.
Dẫu rằng phú quý hiển vinh
Làm con chớ phụ ân tình mẹ cha.
Sớm thăm tối viếng hiếu hòa
Thờ cha kính mẹ mới là đạo con.

Vu Lan 2016

Để Gió Cuốn Đi

Ngồi buồn muốn viết vần thơ
Mà e nỗi nhớ tràn bờ sông Tương
Thôi ta gói ghém niềm thương
Gửi cho gió để bốn phương chung tình!

June 19, 2017

Buồn Thu

Em đi - vỡ mộng bên trời
Em đi bỏ lại một thời mơ hoa
Em đi khuất nẻo đường xa
Chiều thu lá đổ, lòng ta úa vàng

Cuộc đời như bến đò ngang
Qua rồi, ngoảnh lại mênh mang sóng trào.
Em như một nụ hoa đào
Đợi mùa xuân đến để trao hương nồng

Ta như một nhánh cỏ bồng
Ngả nghiêng say với gió đồng thênh thang
Đời ta một gã hoang đàng
Đời em khuê nữ đài trang lụa là

Em đi còn giận hờn ta
Vườn trăng năm cũ thu qua ngậm ngùi!

18-08-2016

Mười Hai Cảnh Đẹp Quảng Ngãi

Ấn trời đóng ở trên sông
Uy linh hiển hiện khắp vùng nước non
Đầu rồng giỡn với sóng cồn
Bức tranh dã sử như còn huyền linh

Liên trì trăng xuống tẩm mình
Ngàn sen thơm nức hương trinh đất trời
La Hà trận đá nơi nơi
Vẳng nghe chiêng trống một thời đâu đây

Bút thiên vẽ giữa tầng mây
Là thơ, là họa mê say lòng người
Ai lên Thạch Bích mà coi
Ráng chiều sắc đá sáng ngời ngọc châu

Thạch cơ điếu tẩu buồng câu
Đợi thời, chờ đấng vương hầu ghé thăm?
Ai xây cồn cát thành mâm
Đây miền An Hải ngọc trầm biển khơi

Kìa thôn Cổ Lũy mồ côi
Khói lam nhẹ tỏa bồi hồi chiều quê
Hà Nhai thuyền đợi ai về
Mênh mông sóng nước, bốn bề gió reo

Vu Sơn vách núi cheo leo
Nai kêu, vượn hú thác treo lưng trời
Vân Phong ngăn cách hai nơi
Rành rành Nam-Ngãi đất trời phân minh

Mười hai thắng cảnh quê mình
Xinh xinh như những bức tranh hoạ đồ.

2015

Bài Thơ Mùa Xuân

Nghe chừng gió lạnh thôi reo
Bài thơ xuân mới về theo nắng hồng
Mai vàng khoe nụ, xòe bông
Cành đào tươi thắm mặn nồng tình xuân

Bầy ong, lũ bướm bần thần
Ngẩn ngơ mặc khách, tao nhân vương tình
Tháng Giêng ngọt lịm môi xinh
Nụ hôn cháy bỏng băng trinh tuyệt vời!

Mùa xuân màu nhiệm đất trời
Cỏ cây hoa lá con người thanh tân
Thuyền đời ghé bến bình an
Trái tim đá sỏi cơ hàn tái sinh

Mùa xuân nở nụ hoa tình
Trăm năm một kiếp đôi mình có nhau
Không cần mộng ước dài lâu
Chỉ xin cho đến bạc đầu… vẫn xuân!

January 3, 2019

Xuân Ca

Xuân đang đến én chao đôi cánh
Nắng vừa lên, hồng ánh mai dương
Sương đêm lóng lánh còn vương
Cành Mai nụ biếc yêu thương mấy vừa?

Nhưng giá lạnh vẫn chưa vuốt khỏa
Chậu Cúc vàng mấy lá xanh xao
Chợt nghe một điệu ca dao
Tình yêu sâu lắng thấm vào thời gian…

Xuân lặng lẽ nhuộm tràn sắc thắm
Em thoáng buồn như đắm tình xa?
Hát lên một khúc Xuân Ca
Đón mùa vui tới, đã qua… thẹn thùng!

Xuân

Mùa sang gõ cửa
Hồn hoa
Nghe chừng
Trong gió
Vỡ òa
Hương xuân.
Dăm cô má đỏ bồ quân
Khoe tà áo mới
Sắc xuân
Theo
Về !

Buổi Sớm Mùa Xuân

Trước nhà cỏ đã lên xanh
Cây sồi đầu ngõ đâm nhành lá non
Mấy bông cúc dại con con
Khoe màu vàng rực lúc còn đẫm sương

Gió đưa thơm ngát làn hương
Vài con bướm lạ vấn vương khóm hồng
Chim chuyền ríu rít cành thông
Đón tia nắng sớm sắc hồng chưa phai

Bên song cửa sổ nhà ai
Có cô con gái ngắm hoài trời xanh!
Yêu sao buổi sáng yên lành
Cỏ cây hoa lá như dành riêng ta

Không quê hương, cũng là nhà
Nghe trong hơi thở đậm đà tình thương!

Toronto, May 07, 2015

Chiến Mã Đáo Ô Giang

Yên cương bỏ lại sau lưng
Tìm về bến cũ trùng trùng nước mây
Mơ hoang đếm bước tháng ngày
Lẻ loi chiếc bóng hao gầy gió sương!
Nhớ xưa lẫm liệt phi thường
Vào sinh ra tử sa trường sá chi!
Dẫu còn nét đẹp uy nghi
Buồn xưa lây lất người về Ô giang.

2015

Cảm Ơn 2

Cảm ơn những bạn những bè
Những lời ngon ngọt, khen chê dối lừa
Cảm ơn vì những hơn thua
Để cho ta biết chát chua...lòng người!

July 15, 2017

Mai Lỡ Vắng Em

Mai kia đời lỡ vắng em?
Anh lên Facebook
để tìm
bóng xưa
Vắng người
còn có lời thơ
tram ngàn
tin nhắn
vạn giờ yêu thương.
Vắng người
má đỏ
môi hường.
Còn đây
Từng chữ
Yêu thương ngọt ngào.
Mai kia
Em dẫu về đâu
Trong anh
ta vẫn
bên nhau trọn đời!

2015

Tình Cô Gái Bắc

1

Bỗng dưng thương quá là thương
Cô em gái Bắc má hường, tóc đen
Phải chăng vì nụ cười duyên
Phải chăng vì lúm đồng tiền xinh xinh?
Hồn nhiên, tinh nghịch, ưa nhìn
Vì đôi mắt sáng thông minh, hiền hòa
Nửa gần gủi, nửa vắng xa
Đố ai biết được bởi là tại đâu?

2

Vì chưng chẳng nợ nần nhau
Tình duyên gãy lỡ nhịp cầu tri âm?
Em về chốn ấy xa xăm
Ta ôm gối mộng đêm nằm chiêm bao
Tình cô gái Bắc hôm nào
Vẫn còn thơm ngát hương đào mùa xuân!

Đêm Ấy - Đêm Này

|

Một đêm sao sáng đầy trời
Em cùng tôi đếm với lời ước ao…

||

Bây giờ đêm vẫn đầy sao
Ước mơ còn đó. Em đâu mất rồi!

Cát Bụi

Nếu đời bất diệt, trường tồn
Không là cát bụi có còn đam mê ?

March 15, 2017

Tác giả Trần Đức Phổ

Tên thật Trần Văn Thư.
Bút danh khác: Trần Bảo Kim Thư. Sinh năm 1963
Quê quán Phổ Quang, Đức Phổ, Quảng Ngãi.
Hiện nay sinh sống tại Canada
Thơ đã đăng trên các diễn đàn văn chương như:
Sáng Tạo, Bạn Văn Nghệ, Văn Đàn Việt, Art2all
Văn Nghệ Quảng Trị, Vuông chiếu...
* Thơ in chung trong các tuyển tập:
- Thơ Việt Đầu Thế Kỷ 21
- Tình Nghĩa Mẹ Cha
- Tình Thơ Mùa Thu
* Một số tập thơ dạng PDF, và Flipping Books

